
ZE BLIJFT

Ik zie een vrouw,
ik zie een vrouw die blijft

Haar blik vertelt me over bang
Haar adem stukt,
haar schouders strakken
De twijfel over gaan fluistert om haar heen

Dan toch de adem in haar buik
De kleur, de lach
Haar ogen zacht
Met ankers van voeten in de grond

Ze voelde dat ze vluchten wilde
weg van hier
naar zwijgen
en vermijden

Ze blijft omdat ze weet
dat wat ze voelt geen waarheid is,
maar echoot uit het veld vanwaar ze stamt.

ILSE BREGET

BEELD: IRIS DEPASSÉ